

MÓŠEŇ SKUBAĆ

- a) swoje pjenjezy ličić
- b) šewc wobdžěła kožanu móšeň
- c) něšto je jara drohe

Prawa je wotmołwa c.

Hdyž někomu něšto móšeň skuba, ma to něšto z pjenjezami činić. Hdyž skubamy kokoš, jej žane pjerko wjace njezwostanje. Hdyž něšto moju móšeň skuba, je wona na kóncu (nimale) prózdna.

Takle móžeš to tež prajić

něšto je smjercdrohe, njezapłaćomne, je z wulkimi wudawkami zwjazane
do pjenjez hić (wjele plăćić)
hluboko do móšnje přimnyć dyrbjeć (za něšto jara wjele zaplaşić dyrbjeć)

Připódla prajene

Hižo Jan Radyserb-Wjela je přisłowo *Chłóšća huba móšeň skuba* zapisał. (Radyserb-Wjela, Jan: přir. Přisłowa a přisłowne hrónčka a wusłowa Hornjołužiskich Serbow. Za nowowudaće zestajał a přenjesł Gerhard Wirth. LND 1997, čo. 8096)

W direktnym zmysle słowa: Hdyž widžimy, kelko džensa delikatesy plăća, móžemy sej to jara derje předstajić.

Přikłady z rěčneho korpusa

Tole wšitko je džě dyrbjało nanowu *móšeň chětro skubać*. (Měrcin Nowak-Njehorński, Hólčik, hólčec, listonoš. Budyšin 1974)

Wšitko, štož mi *móšeň skuba*, hnydom spóznaju, a kóždy drohi špos ja wobeńdu. (spěwny tekst, LHV, 2015)